

ELMER (DK/1952)

Post-maleri er gentagelse. En gennemtærskning af det velkendte, indtil det ikke kan genkendes længere. Post-maleri er en direkte kopiering af verden. (Elmer)

I de fleste af Elmers værker er temaet gentagelse et omdrejningspunkt. Gentagelsen, "en gennemtærskning af det velkendte", af fragmenter af det sociale, politiske og kulturelle rum, der omgiver os. Elmer har altid undersøgt hvordan kunst, og især et medie så tyngt af traditionen som maleriet, kan forholde sig til og fortolke mediestrømmen, fra post-maleriets dage med plastiske kopier af alting fra hagekors, klassiske malerier fra kunsthistorien, ølreklamer og partisantørklæder over 80'ernes abstrakte og næsten banalt figurative "flydemalerier" til de metalliske portrætter af kvindelige popstjerner i 90'erne.

Elmers arbejde er en afvisning af "realismen" som en malerisk genre, men også en afvisning af modernismens jeg-dyrkende tro på muligheden for et autentisk udtryk. Ikke for at pege på hvad det er der omgiver os, men for at pege på det i en kunstinstitution og på den måde sprænge det traditionelle autonome rum. For at pege på at vores accelererende billedstrøm giver os en fast mængde forestillinger – men at *betydningen* af disse forestillinger varierer alt afhængig af om vi præsenteres for dem i et museum i supermarkedet eller i en historiebog. Fordi billeder ikke betyder noget i sig selv, de refererer uendeligt videre.